

ageren (med korn til modenhed for at opnå tilladelse til at beholde såkorn, hestekorn og kreaturkorn).

En nærmere begrundelse for, at det her foreslåede alternativ og procenterne er det højeste, der med rimelighed kan forlanges, hvis man ikke vil prisgive ejendomme med stort naturligt græsningsareal — det samme gælder ejendommene, der har specialiseret sig i frøavl og/eller sukkerroer —, behøver vi næppe at anføre overfor udvalget.

Dernæst må centralforeningen indtrængende bede om, at man fortsat holder skove med fredskovspligt udenfor beregningen, således som det er sket siden kornloven af 1943. Den omstændighed, at der muligt ingen plighugst påbydes, kan ikke begrunde, at de store gårde med tilknyttet skovbrug skal have forhøjet deres kornaflevering med 8 pct. af ejendommenes grundværdi (minus skoven). Et væsentligt antal af dem ville i så fald trods normalt sædskifte og god avl blive så hårdt spændt for med afleveringen, at de foretrækker at tage forbehold, og dette bør begrænses til det mindst mulige, bl. a. og især fordi tabet ved forbehold kan blive alvorligt nok endda for dem, der skal administrere kornordningen.

Endvidere vil centralforeningen tillade sig at foreslå, at der i år ligesom ved forrige kornlov bliver adgang til at købe klid svarende til 15 pct. af det afleverede brødkorn indenfor afleveringspligten til en pris harmonerende med brødkornsprisen. Besætningernes opretholdelse kræver, at der skal købes både korn og foderstoffer, når afleveringspligten er så stor, som den er blevet for de større brug, og vi finder det urimeligt, at der skal betales overpriser for kliddene, hvilket vil blive følgen, uden den her foreslåede indrømmelse gives.

Endelig tillader man sig at anbefale, at der indrømmes landmændene en lagerleje pr. måned svarende til den, de handlende modtager, hvilket vil være en mere praktisk og ikke dyrere ordning end den, der ifølge lovforslaget skal gælde med ens pris uanset leveringstidspunktet.

Det skulle sluttelig glæde centralforeningen, om den kunne blive betroet at få en repræsentant i kornnævnet, jfr. § 10, omend det naturligvis ikke er så magtpåliggende som de ovenfor fremførte forslag om ændringer. Men i betragtning af, at ejendomme fra 60 000 kr. og derover, som udvalget har forhøjet afleveringspligten for, skal præstere 43,5 pct. af det hele udskrivningskvantum, endskønt denne gruppe kun omfatter knapt 2 700 ejendomme, kan centralforeningen ikke anse disses interesser tilstrækkeligt betryggende varetaget, uden at de får en repræsentant i nævnet.

P. f. v.

H. Fabricius.

Karl Madsen.